

[Anden næstformand]

Og så får hr. Anders Poulsen den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Hvis jeg i meningsudvekslingen med hr. Bernhard Baunsgaard har talt om selskaber, så er det naturligvis en fortaelse, fordi det her drejer sig om personligt ejede virksomheder.

Er det sidste skalatrin urimeligt eller ikke, spørger hr. Bernhard Baunsgaard. Derom vil jeg godt sige, at jeg mener, vi her i landet nu har et skattetryk, som gør, at øverste skalatrin må betegnes som urimeligt. Og jo mere urimeligt det er, jo højere dette skattetryk er, jo mere urimeligt vil det naturligvis også føles for personligt ejede virksomheder med svingende indtjening.

Jeg skulle også have talt om investeringer. Det har jeg nok også. Det, der er tale om ved det fremsatte forslag, er valgfrihed imellem at henlægge til investeringsfond og henlægge til konjunkturudligningsfond, så det er meget muligt, at jeg har været inde på en omtale af investeringsmulighederne for virksomhederne i dette forslag.

Må jeg til slut sige til hr. Glistrup, at det altså ikke er det opsparingsbegunstigende, der er hovedformålet med det forslag, der er fremsat her, og derfor er det ikke rigtigt af hr. Glistrup at fremstille det sådan. Hovedformålet med forslaget er at give de erhvervsvirksomheder, der her er tale om, mulighed for at indkomstudjævne. At følgen i visse tilfælde bliver en opsparingsbegunstigelse, er jeg enig i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om skattemæssig tilbageførsel af underskud af aktieselskaber m.v.

[Af Anders Poulsen (V) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 121. Fremsat 12/2 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg giver først ordet til hr. Anders Poulsen, der ønsker at gøre opmærksom på en fejl i lovforslaget.

Anders Poulsen (V):

Jeg vil gerne gøre en kort bemærkning om en fejl, der er i lovforslagets § 4, stk. 1, hvor der er henvist til lov nr. 143 af 2. maj 1967. Det bør retteligt være en henvisning til lov nr. 464 af 13. september 1978.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Anders Poulsen har jo ved tidligere lejligheder været tilbøjelig til at kritisere skatte- og afgiftsministeren for at sjuske. Nu håber jeg ikke, at dette er en sjuskefejl.

Det foreliggende forslag går ud på, at aktieselskaber og andre erhvervsdrivende selskaber, som i et givet skatteår har haft et skattemæssigt overskud, men som af en eller anden grund har haft et underskud i det følgende skatteår, kan få en kontant tilbagebetaling af skatter, der er betalt i det foregående skatteår.

Ja, det kan man jo så mene om, hvad man vil. Men hvorfor skal det nu absolut være skattesystemet, der skal belastes med noget sådant? Hvorfor kunne man ikke lige så godt sige rent ud, at hvis man har et underskud, så kan man gå til den offentlige kasse og få et tilskud til at dække dette underskud? Så kunne vi da ligesom få lidt bedre oversigt over, hvad det er, vi egentlig yder i bidrag for at holde liv i erhvervsvirksomhederne.

Hr. Anders Poulsen og hans parti har en tilbøjelighed til at ville lægge røgslør hen over kendsgerningerne og ikke kalde sådan noget som det, man her foreslår, for et egentligt tilskud. Men sådan forekommer det mig nu i realiteten at være.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Regeringen er, som hr. Anders Poulsen ved, indstillet på at gennemføre foranstaltninger, også af skattemæssig art, der kan medvirke til at stimulere erhvervslivet. Men vi finder bestemt ikke, at et forslag af denne karakter overhovedet er anvendeligt.

Ervin Jensen (S):

Det foreliggende lovforslag går ud på, at selskaber får mulighed for at modregne et års skattemæssigt underskud i tidligere års overskud, således at der ikke i underskudsåret betales skat for foregående års overskud. Forslaget er ikke nyt, idet man havde denne mulighed for regnskabsåret 1974. Forslaget blev fremsat af daværende finansminister Anders Andersen som medlem af den smalle venstregering.

Ideen var dengang, og vel også nu, at man mener, at man på den måde kan hjælpe nogle virksomheder, der likviditetsmæssigt er i en vanskelig situation. Vi erkender i socialdemokratiet, at nogle virksomheder er i vanskeligheder, men det er imidlertid ikke vores opfattelse, at problemerne bl. a. skal løses med det foreliggende lovforslag.

Som det fremgår af den kriseplan, regeringen forelagde i sidste uge, og som forhandles i øjeblikket, mener vi, at en vis lettelse er nødvendig. Man har her peget på skattepolitiske områder, hvor man kan forbedre virksomhedernes vilkår til gavn for bl. a. beskæftigelsen, men hvor der samtidig tages et behørigt hensyn til de samfundsøkonomiske virkninger.

Endelig vil forslaget betyde en yderligere administrativ belastning for skattemyndighederne. Det er socialdemokratiets opfattelse, at skattemyndighederne skal anvende så megen tid som overhovedet muligt på det rent ligningsmæssige arbejde og ikke til at administrere besværlige ordninger, hvis virkning vil være minimal.

Med disse bemærkninger skal jeg på socialdemokratiets vegne afvise forslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Det konservative folkeparti støtter gerne den tanke, der ligger bag ved forslaget om, at man kan få en skattemæssig tilbageførsel af underskud for selskaber m.v. Jeg understreger »m.v.«, fordi jeg i og for sig ikke kan se andet, end at man under arbejdet med sagen

kan overveje, om vi kan udstrække det til andet end selskaber. Der kunne for andre erhvervsdrivende, f. eks. personer, også være grund til at gennemføre en sådan løsning.

Jeg synes, at den største del af den tale, den socialdemokratiske ordfører holdt, egentlig var en understregning af netop behovet for at have en ordening som denne. At han så drog en slutning deraf, som var den modsatte af det, jeg synes han havde sagt om det, nu vel, det får så være.

Jeg skal for vort vedkommende sige, at tanken er i orden. Om den netop skal have den udformning, den har fået her, kan vi se på. Men jeg kan ikke følge ministeren i, at der skulle være tale om, at man lige så godt kunne gå hen og få et offentligt tilskud. Det er penge, man har betalt af selskabsoverskud, men som man på denne måde i et underskudsår kan få tilbage. Det jævner ud i selve virksomheden, og det kan der være et behov for.

Glistrup (FP):

Også jeg var dybt deprimeret over at høre, at landets skatteminister virkelig kan stille et sådant spørgsmål, som han brugte til at afvise dette forslag med: hvorfor kan man ikke gå hen på bistandskontoret eller et andet sted og hæve de penge? Hvorfor skal skattemyndighederne besværes med det? Jo, det skal man, for når den situation, der beskrives i forslaget, opstår, så beror det på en teknisk ufuldkommenhed inden for skattesystemet, nemlig at man for at have nogle administrative enheder at arbejde imellem laver noget, som ikke eksisterer i det virkelige liv, nemlig et jerntæppe ved de forskellige indkomstårs begyndelse og slutning. Derved hidfører man nogle urimeligheder, der med de skattesatser, vi efterhånden opererer med, er ganske betydelige.

Hvis et selskab f. eks. kører med overskud i et halvt års tid og derefter med underskud i en 8 måneder og så igen med overskud, ja, så er dets skattemæssige behandling meget forskellig, alt efter om nu tilfældigvis indkomstårene slutter på det ene eller andet tidspunkt. Hvis den periode, man kører med underskud, bliver kombineret inden for indkomståret, hvor man i andre dele af indkomståret har overskud, så får man automatisk fradrag i sin skattepligtige indkomst for det

[Glistrup]

pågående år. Men hvis underskudsperioden tilfældigvis begynder en 1. januar, eller hvornår man nu har sit indkomstårs skæringspunkt, bliver man behandlet fuldstændig anderledes skattemæssigt, og der er ikke nogen som helst, der kan give nogen som helst retfærdighedsmæssig grund til, at det skal være således.

Når man har overskud, og det er jo en af forudsætningerne i forslaget, så tager skattevæsenet sit store skålpund kød i form af en anpart af dette overskud. Så må skattevæsenet også indstille sig på, at når man kommer ind i perioder, hvor der er underskud, så må skattevæsenet deltage i det, selv om det teknisk-formalistisk tilfældigvis datomæssigt bliver placeret sådan, at den dato, hvor man lider tabet, hvor skibet går ned ude ved Azorerne, eller hvad der nu er årsagen til, at det sker, ligger på den anden side af, at nytårsklokken er faldet i slag, og det derfor er kommet ind i et andet indkomstår. Derfor er det ganske og aldeles nødvendigt, at man sørger for, at underskud kan modregnes i positiv indkomst.

Det kan man gøre på to måder, enten ved at modregne fremover eller ved at modregne tilbage. Med henblik på at modregne fremover lykkedes det jo fremskridtspartiet ved den kamp, vi kæmpede år efter år, at opnå, at perioden for fremadrettet modregning blev udvidet til så meget som 5 år. Men vort forslag indeholdt skam også, at der skulle være en tilbagerettet modregning over 2 år. Her er venstres forslag ikke så godt, som vores var, men det er et trin på vejen, og derfor vil vi selvfølgelig støtte venstres forslag.

Der er den fordel ved at regne tilbage, at man kan få regulering så meget hurtigere.

Når den socialdemokratiske ordfører fremmanede, at der var kolossale administrative vanskeligheder ved det, er det nu engang ikke rigtigt. Det er uhyre enkelt at finde ud af, hvad den ligning fra overskudsåret har indeholdt, og så er det et regnestykke, der tager 42 sekunder – når man altså har fået fastslået, at der er underskud i det nye år – hvad der så skal tilbagebetales. Selvfølgelig skal der laves normalt ligningsarbejde for at konstatere, at det selskab, som kommer og meddeler: »Vi har haft et minus på 400.000 kr. på grund af dette skibsforlis i det år, der her er tale om«, virkelig har haft et minus på 400.000 kr. Men det skal man under alle om-

stændigheder. Bl. a. af hensyn til fremførselsreglen over de 5 år skal man under alle omstændigheder præcist opføre en negativ skattepligtig indtægt, så merarbejdet i hver enkelt sag kan holde sig under 45 sekunder i hvert fald. Derfor er der ikke noget som helst administrativt merarbejde knyttet til det.

Vores bedrøvelse ved venstres forslag er nogenlunde parallel med hr. Hagen Hagensens. Når man skal tage et skridt frem, så kunne man godt tage et lidt større fremskridt end det, som venstre foreslår. Derfor vil vi i udvalget arbejde for, at det ikke bare kommer til at gælde aktieselskaber, men også personligt beskattede næringsdrivende, for præcis de samme retfærdighedsgrunde gør sig gældende for deres vedkommende. Det antyder venstre også i slutningen af sine bemærkninger at man er rede til at tage op til forhandling. Vi vil altså mene, at med de depressionsperioder, som erhvervslivet er kommet ud for her i dette augustforligsplagede samfund, og med de ulykker, man nu sidder og brygger sammen i statsministeriet, hvorved dansk erhvervsliv får det endnu værre, er ét år lidt rigelig lidt at gå tilbage; det vil nok være nødvendigt at gå 2 år tilbage. Men det er perspektiverne for udvalgsarbejdet.

Rahbæk Møller (SF):

Den regel om skattemæssig tilbageførsel af underskud, som venstre her foreslår, ligner den regel, som er nævnt som en mulighed i bemærkningerne til vores forslag om, at personligt ejede virksomheder inddrages under selskabsbeskatningen – et forslag, der kommer til behandling senere i eftermiddag. Forskellen er bl. a., at venstre foreslår denne mulighed indført for selskaber, mens vi foreslår den indført for personligt ejede virksomheder. Den store forskel er, at mens reglen i vores forslag er en nødvendighed for at undgå dobbeltbeskatning, mangler der en ordentlig begrundelse i venstres forslag. Naturligvis vil det være rart for virksomhederne at få nogle penge fra skattevæsenet i et dårligt år, men det er vel de færreste virksomheder, der drives så dårligt, at de ikke kan overleve et enkelt år med underskud uden støtte.

Der er en interessant detalje i venstres forslag. Ved opgørelse af underskuddet kan forsudsafskrivninger, henlæggelser til investere-

[Rahbæk Møller]

ringsfond og nedskrivning af varelager ikke medregnes. Det er interessant, at venstre hermed indirekte anerkender, at disse fradrag ikke dækker reelle driftsudgifter, men blot er udtryk for maskeret statsstøtte. Vi vil gerne takke venstre herfor.

Sammenfattende kan jeg sige om forslaget, at det er en ændring, som vi vil kunne acceptere med en rimelig begrundelse. Vi savner imidlertid en sådan begrundelse og kan derfor ikke medvirke på det foreliggende grundlag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette lovforslag drejer sig om retten til at tilbageføre underskud til et skatteår, hvorfor der allerede tidligere er betalt skat. Vi har et enkelt år prøvet det, i 1974, og så vidt jeg erfarer, blev det ikke dengang anvendt i særlig stor udstrækning. Jeg tror, det drejede sig om i alt 18 mill. kr. eller sådan noget lignende – jeg var henne at spørge ministeren om det. Før vi tager endelig stilling til det foreliggende forslag, vil det være rimeligt, at vi i udvalget fik oplyst, hvilke erfaringer man gjorde dengang.

Vi vil da gerne se på i udvalget, om der er nogen grund til at genoptage den ret, man dengang havde til at tilbageføre underskud. Man kan vel ikke udelukke, at det i nogle tilfælde kan være godt og fornuftigt for selskaberne, men jeg vil forbeholde mig den endelige stilling, til vi har kigget på det i udvalget.

Flygaard (DR):

Retsforbundet vil da gerne være med til at se på det foreliggende lovforslag i skatte- og afgiftsudvalget, men på forhånd er vi noget skeptisk indstillet over for det foreliggende forslag. Vi mener faktisk, at når et regnskabsår er gået og skatteåret er gået, skal man ikke til at regne tilbage i et tidligere skatteår. Jeg mener for så vidt, at skatteministeren fik sagt det meget rigtigt, da han sagde, at der vel reelt mere var tale om tilskud, hvis man i det pågældende underskudsår skulle til at hjælpe det pågældende selskab. Det bliver vi ikke meget uenige med ministeren i.

Hvis man vil føre denne problematik videre, så må man erkende, både for så vidt angår personer – som forslaget ikke omfatter;

det kan så være et brud på lighedsprincippet – og for så vidt angår selskaber, at for menneskenes vedkommende kan man faktisk først gøre gennemsnitsindkomsten op, når de pågældende er døde, og for selskabernes vedkommende kan man først gøre den op, den dag selskabet ikke eksisterer mere. Vi skal vel også passe på, at vi ikke kommer for langt ud.

Af de bemærkninger, jeg her har gjort, vil man kunne forstå, at den sympati, retsforbundet har for det foreliggende forslag, er til at overse.

Anders Poulsen (V):

Jeg vil gerne først sige lidt om selve motiverne for vores fremsættelse af lovforslaget og derefter komme med nogle kommentarer til ordførerne.

Det fremsatte forslag om adgang for selskabsvirksomhederne til udjævne et års driftsresultat over et tidligere indkomstår har ikke alene relation til den øjeblikkelige krisetilstand, som desværre alt for mange virksomheder i dette samfund befinder sig i. Vi mener faktisk også generelt i venstre, at en erhvervsvirksomheds indtjeningssevne, som resulterer i en skattebetaling, må ses over en vis årrække. Derfor bør mulighederne for indkomstudjævning mellem de enkelte år være gode.

Dette forslag om resultatudjævning med adgang til underskudstilbageførsel har virkning først og fremmest for store dele af byerhvervene. Forslaget har næsten en uhyggelig aktualitet på grund af krisen i dansk erhvervsliv i dag. Der er derfor, mener vi, stort behov for den foreslåede underskudstilbageførsel, navnlig for virksomheder, der afsætter produktionen på usikre markeder, hvilket ofte er de eksporterende virksomheder, hvor dispositioner med f.eks. produktudvikling og markedsføring kan medføre store indtjeningsvariationer – så store, at indtjeningen meget vel det ene år kan være negativ, hvor den måske året i forvejen var af en pæn positiv størrelse.

Der ligger i tiden en forpligtelse til, at vi også ad skattemæssig vej etablerer muligheder for en udnivellering af skattebetalingen for virksomheder i denne situation.

Vi ønsker, at det under udvalgsarbejdet bedømmes, om der kan indføres en tilsvaren-

[Anders Poulsen]

de ordning for personligt ejede virksomheder. Det var hr. Hagen Hagensen inde på i sin ordførertale, og det er vi altså positive med hensyn til at drøfte under udvalgsarbejdet.

Vi har, som man har bemærket af lovforslaget, begrænset underskudstilbageførslen til 1 år. Der kunne såmænd godt være noget, der talte for, at vi kunne tilbageføre flere år, men så løber vi ind i nogle problemer, og det er vel nok også sådan, at er der tale om flerårige underskud, resulterer det ofte i en konkurssituation. Her er forholdet det, at det offentlige og Lønmodtagernes Garantifond har en vis fortrinsstilling, så en længere varende tilbageførselsregel måske hverken ville komme virksomheden eller kreditorerne til gode i den situation.

Vi har i § 2, som man nok har bemærket sig, for at undgå uhensigtsmæssig anvendelse af reglerne foreslået, at et underskud, der giver grundlag for nedsættelse, skal være et egentligt driftsmæssigt underskud. Det var hr. Rahbæk Møller lidt inde på. Hr. Rahbæk Møller nævnte i denne forbindelse, at vi fra venstres side her i og for sig betegnede forskudsafskrivninger, investeringsfondshenlæggelser og varelager nedskrivning som en form for statstilskud. Det har hr. Rahbæk Møller naturligvis ganske misforstået. Når vi har undladt disse omkostninger i § 2, er det netop, fordi det ikke er kontante omkostninger.

Hr. Hagen Hagensen var inde på, om denne tilbageførselsregel kunne gælde for personligt ejede virksomheder også. Så vidt jeg husker, har det radikale venstre ved hr. Bernhard Baunsgaard tidligere fremsat lovforslag på dette område, og jeg var derfor lidt skuffet over, at hr. Bernhard Baunsgaard ikke udviste en mere positiv holdning end den, jeg opfattede der var i hr. Bernhard Baunsgaard indlæg. Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan finde de positive toner fra det radikale venstre på dette område, som var fremme på det tidspunkt, hvor hr. Bernhard Baunsgaard selv fremsatte et forslag af lignende art.

I øvrigt vil jeg gerne takke de ordførere, der har omtalt forslaget positivt, og som har lovet en velvillig udvalgsbehandling.

Jeg er igen i den situation, at jeg må udtrykke skuffelse over, at skatteministeren afviser lovforslaget. Jeg vil egentlig spørge skatteministeren, hvordan han dog kan for-

svare at afvise i en situation, hvor regeringen siger, at den arbejder på en løsning af vore beskæftigelsesmæssige og erhvervs mæssige problemer. Vi fremsætter her et forslag, og jeg mener, det er uomtvisteligt, at det har en positiv indflydelse på virksomhedernes produktion. Derfor mener jeg også, at dette forslag trækker på samme hammel, som regeringen siger den arbejder så intenst på. Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om han har givet sig den fornødne tid til at drøfte i regeringen, om man skal afvise dette forslag. Det forekommer særdeles mærkeligt med denne afvisning. Jeg hører altså gerne ministerens kommentarer til dette, hvor meget man har drøftet i regeringen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde om dette forslag. Vi har haft den ordning tidligere, i 1974. Der må være nogle erfaringer at hente dér. Dengang blev det brugt i et omfang, der svarede til et provenutab på ca. 18 mill. kr., efter hvad ministeren sagde, da jeg spurgte ham.

Før jeg tager endelig stilling positivt for dette her, vil jeg gerne drøfte de erfaringer, man havde, også administrativt, med hensyn til dette her forslag. Jeg vil gerne vente, indtil vi har haft et udvalgsarbejde, inden jeg tager endelig stilling. Man får mig ikke til at sige spor andet. Så må hr. Anders Poulsen gerne sige, at jeg er negativ. Hvis man ønsker at lære noget af de erfaringer, man har gjort, så er man vist ikke negativ, men så er man realistisk. Det ville være fuldstændig naivt ikke at tage hensyn til de erfaringer, der er gjort tidligere.

Glistrup (FP):

Nu skal jeg fortælle hr. Bernhard Baunsgaard, hvilke erfaringer vi har gjort med denne ordning. Situationen var den, at vi havde en ordning, der gjaldt for regnskabsåret 1973-74, hvorefter man fik lov til, hvis man havde underskud, at føre det tilbage til det foregående år. Ordningen var gennemført på grundlag af et venstreforslag som det, vi behandler i dag, og forholdet var det, at forslaget først kom igennem folketinget i slutningen af samlingen. Den 26. juni 1975 blev loven udsendt, lige før sommerferien. Der står

[Glistrup]

i loven som en indispensabel regel, at man skal rette henvendelse til skattevæsenet senest den 1. august 1975. Der er altså kun en sommerferiemåned imellem. Selvfølgelig skal skatteministeriet udsende bekendtgørelses-cirkulære om, hvordan fremgangsmåden skal være.

Skatteministeriet syntes ikke ret godt om dette, men det var altså kommet med i et forlig for at få nogle socialdemokratiske ønskemål igennem. Man ventede med at udsende cirkulæret og bekendtgørelsen til den 31. juli. Med andre ord: i forbindelse med en lov, der indispensabelt siger, at det seneste tidspunkt for sagens afgørelse var den 1. august, smøler skatteministeriet i så lang tid, at bekendtgørelses-cirkulæret er dateret den 31. juli.

At der så ikke er ret mange selskaber, der kan nå at komme med i denne ordning, hvor det hele foregår midt i sommerferien, det er en erfaring, som ikke kan overraske. Det siger ikke noget om, at ordningen skulle være dårlig. Det siger noget om den måde, socialdemokratiet misbruger sin magt over administrationen på. Andet og mere har vi ikke som erfaring fra ordningen fra sommeren 1975, som altså gik på regnskabsåret 1973-74 eller, hvis man havde kalenderåret til indkomstår, kalenderåret 1974, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har godt oplevet det før, men alligevel forundrer det mig hver gang. De erfaringer, jeg gerne vil have med – og det sagde jeg – er også de administrative erfaringer. Hvilken uro, hvilken forvirring skaber det i administrationen, når vi laver sådan noget? Jeg ved godt, at det parti, som hr. Glistrup har skabt, er skabt for at komme papirusseriet til livs, men der er vel intet parti herinde, der i den grad skaber papirusseri og ser helt bort fra det. Det er sådan noget, jeg gerne vil have drøftet, og det er der dog en vis erfaring for, selv om hr. Glistrup har ret i, at den daværende regering – også efter min mening, for jeg påtalte det skarpt dengang – ikke i tilstrækkelig grad gjorde opmærksom på ordningen.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Med hensyn til, hvor meget det vil kræve i administration, er der som sagt ikke rigtig nogle erfaringer fra 1975, for på grund af den regeringssabotage, jeg omtalte, kom der næsten ingen sager om det. Det er også derfor, det kom til at dreje sig om så lavt et beløb. Vi kan bare rent fornuftsmæssigt sige til os selv, at den enkelte sag ikke kan kræve mere end allerhøjest godt og vel et halvt minuts administration. Man skal under alle omstændigheder have fastslået, at indtægten er negativ i det ene år, og at den har været positiv i det foregående år. Det er noget, som man også efter gældende lov skal finde ud af og finde ud af med helt præcise tal. Når man har fået fastslået, at den i det ene år er minus 100.000 kr. og den har været større end plus 100.000 kr. i det foregående år – det er jo kun ét år, man skal sammenligne med efter forslaget – så drejer det sig simpelt hen om at tage 37 pct. af det beløb, hvis det er et 37 pct. år, der skal modregnes; det vil altså sige, der skal udstedes en check på 37.000 kr. Noget sådant kan man, selv om ikke man har tekniske hjælpemidler, lommeregnerne o.lign., umuligt være mere end de 42 sekunder om pr. sag, som jeg omtalte. Papirusseri er der slet ikke tale om, det er hovedregning dette her.

Formanden:

Hr. Bernhard Baunsgaard har ordet for en kort bemærkning. Om lidt går vi over til sjettesidste sag på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er en besynderlig fornemmelse, hr. Glistrup har, når det gælder om, hvordan administrationen skal sikre sig, at lovene, som folketingset vedtager, bliver ført ud i livet. Efter hr. Glistrups fremstilling her skal et selskab bare komme og sige: vi har 100.000 kr. i underskud, sidste år havde vi 100.000 kr. i overskud, så skal det have udbetalt 37.000 kr. Mon ikke der skal lidt undersøgelser til? Vil hr. Glistrup virkelig mene, at man kan have en offentlig administration, der ikke i mindste mål undersøger de oplysninger, der er kommet fra en skatteyder? Det er dog vist utrolig naivt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Nej, det vil jeg ikke have. Jeg talte om det merarbejde, som dette forslag kan medføre. Under alle omstændigheder foreskriver vor lovgivning, at for hver evig eneste skattepligtig, derunder hvert evig eneste selskab, skal skatteansættelsen nøjagtigt opgøres til, hvad den skattepligtige indkomst er, både hvis den er positiv, og hvis den er negativ, af hensyn til reglen i ligningslovens § 15 om fremføringer over 5 år, så de oplysninger har vi under det gældende system. Det, der her var tale om, var, hvad merarbejdet blev. Her er det, jeg siger, at det er faktisk ikke måleligt, hvis man kan vente en smule tid med at få sin leverpostejmad. Det er faktisk det eneste, det drejer sig om.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Glistrup er i princippet imod administration i det hele taget, så i hr. Glistrups fantasiverden er alt for så vidt enkelt. Der skal man bare efterkomme det, som skatteyderen i givet fald fremfører.

Men det var ikke det, der bragte mig frem. Det var hr. Anders Poulsen, som med alvorlig mine stillede mig spørgsmålet, hvorvidt denne afvisning, jeg var fremkommet med, nu også var grundigt drøftet i regeringen. Hertil vil jeg gerne sige to ting.

For det første taler en minister som bekendt altid på regeringens vegne, så hr. Anders Poulsen kan være sikker på, at det, jeg har sagt, er der også dækning for i regeringen.

For det andet vil jeg gerne understrege, at det, jeg har ønsket at give udtryk for, er, at et forslag af denne karakter ikke er fremvokset i regeringens have eller i socialdemokratiets have. Vi kender udmærket hr. Anders Poulsens og venstres synspunkter på dette område, og som hr. Anders Poulsen ved, har man tidligere været i stand til at fremskaffe sig et flertal i folketinget for et lignende forslag – ikke som en permanent ordning, men som en foreløbig ordning – der skulle afhjælpe et akut problem.

Der skal ikke føres politiske forhandlinger mellem venstre og socialdemokratiet her i folketingssalen i dag. Jeg har ønsket at understrege meget klart, at det er et forslag,

som ikke er fremvokset i socialdemokratiets have.

Anders Poulsen (V):

Må jeg først meget stilfærdigt sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at den regel om tilbageførsel af underskud, der tidligere var gældende, gjaldt for regnskabsåret 1973-74, og efter dette tidspunkt fremsatte hr. Bernhard Baunsgaard selv forslag om underskudstilbageførsel her i folketinget. Det blev førstebehandlede den 2. april 1975. Jeg ville næsten tro, at man kendte nogle af de administrative problemer fra regnskabsåret 1973-74 på det tidspunkt. Men i øvrigt er jeg da enig i, at det naturligvis er en fornuftig ting, at man under udvalgsarbejdet får lejlighed til nærmere at bedømme de administrative problemer med det.

Når jeg, som skatteministeren siger, med alvorlig mine spurgte, om afvisningen nu var drøftet i regeringen, vil jeg godt sige, at noget af begrundelsen for det lille spørgsmålstegn, jeg stillede, er, at for ganske kort tid siden fremsatte jeg på venstres vegne her et lovforslag om at ophæve udligningsskatten; skatteministeren afviste, men nu ser jeg i regeringens redegørelse af 7. april d.å., at netop dette forslag er medtaget dér. Det er nu gjort til regeringsforslag. På den baggrund synes jeg det var meget velbegrundet, at jeg ligesom satte spørgsmålstegn ved ministerens afvisning. Ministerens afvisning holdt i hvert fald ikke med hensyn til udligningsskatten.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det er egentlig lidt kedeligt, at vi jævnlig skal have den diskussion om, hvad jeg har sagt, og hvad jeg ikke har sagt. Jeg bliver nødt til at bede hr. Anders Poulsen om også i denne sag at gå tilbage til Folketingstidende og studere ganske nøje, hvad jeg sagde, da vi diskuterede spørgsmålet om udligningsskatten. Jeg tror, hr. Anders Poulsen vil finde ud af, at jeg faktisk ikke var fuldstændig afvisende over for tanken om at ophæve udligningsskatten, men at jeg ønskede at se dette i en bredere sammenhæng. Tværtimod er tanken om at ophæve udligningsskatten noget, jeg ved forskellige lejligheder har givet udtryk for godt kunne være et positivt bidrag til at forenkle hele beskatningen på dette område. Derfor tillægger hr. Anders Poulsen

[Ministeren for skatter og afgifter]

mig endnu en gang nogle synspunkter, som jeg ikke har givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Ministeren sagde, at han ikke var »fuldstændig« afvisende ved behandlingen af ud-ligningsskatten. Heri ligger vel, at han var afvisende; det var det, jeg gav udtryk for her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af fortjeneste og tab ved salg eller anden afståelse af aktier og anparter.

[Af Hagen Hagensen (KF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 74. Fremsat 11/3 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det konservative folkepartis forslag om beskatning af fortjeneste og tab ved salg eller anden afståelse af aktier og anparter begrundes dels med, at den nuværende økonomiske situation nødvendiggør initiativer, der kan stimulere kapitaltilførslen til erhvervslivet, dels med, at flere bør være medejere af dansk erhvervsliv. Dertil kommer, at de foreslåede regler er en forenkling, siger man, i forhold til de bestående. Det sidste mener jeg nu godt man kan stille et spørgsmålstegn ved, men det er i sig selv mindre væsentligt.

Lad mig sige, at regeringen er åben over for forslag, der kan fremme investeringslysten i erhvervslivet, men uden at gå i detaljer må jeg påpege, at det her foreliggende forslag efter sin udformning medfører konsekvenser, som jeg må nære betænkelighed ved. Det gælder bl. a. tabsfradragsretten, hvor det fradragsberettigede tab skal beregnes i forhold til den indeksregulerede saldo-værdi.

Efter forslaget skal der endvidere være adgang til at bringe tabet til fradrag i den almindelige indkomst, såfremt den særlige indkomst er negativ, og tabet skal kunne fremføres i 15 år i såvel særlig som almindelig indkomst. Jeg mener, at fradragsmuligheder som de foreslåede er alt for vidtgående. Jeg må også pege på, at den foreslåede metode lider af den svaghed, at beskatningen til stadighed vil kunne udskydes.

Som det fremgår af den plan, regeringen har fremlagt for en flerårig løsning af landets økonomiske problemer, agter regeringen i næste samling at foreslå ændringer i reglerne om aktieavancebeskatningen, så der sker en lempelse af beskatningen. Den foreslåede saldometode er kun én af flere muligheder for en omlægning af reglerne om beskatning af fortjeneste ved salg af aktier m. v. Regeringen overvejer forskellige løsningsmuligheder og agter derefter at fremkomme med et lovforslag.

På baggrund af disse bemærkninger skal jeg meddele, at jeg ikke på det foreliggende grundlag kan anbefale beslutningsforslaget.

Bakholt (S):

Vedrørende dette beslutningsforslag om beskatning af fortjeneste og tab ved salg eller anden afståelse af aktier og anparter kan vi i hvert fald være enige med det konservative folkeparti i, at der for det første er behov for en forenkling af dette system af beskatningsregler, og at der også er behov for lempelse i beskatningen.

Det er en nødvendighed, hvis vi skal opnå, at der er flere, der investerer i erhvervslivet. Men det er et meget, meget kompliceret beskatningsområde, vi her bevæger os ind på, og vi mener derfor, at det er nødvendigt, at de ændringer, der skal foretages, er meget grundigt overvejet, og at der er foretaget en grundig analyse, hvis målet – en øget investe-